

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 990

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 11 aprilie 1969
4 pag. 25 bani

- Consfătuire de lucru la Ministerul Învățămîntului privind educația fizică (pag. 2)
- Indrumări privind organizarea sărbătorii centenarelor sau altor date din istoria școlii (pag. 2)
- În dezbatere—proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală (pag. 3)
- O soluție care câștigă teren (pag. 4)

Orientarea școlară și profesională în atenția cercetării pedagogice

Linia de orientare școlară și profesională se înscrie ca una dintre cele mai importante și actuale în învățămîntul contemporan. Ea a căpătat în ultimii ani, în țara noastră, largi dimensiuni, angrenîndu-se în ce mai mulți profesori și diriginți, ajungîndu-se pînă la specializarea unor cadre pentru această acțiune — consilierii de orientare școlară și profesională. La nivelul școlilor sau la cel al județelor au avut loc numeroase acțiuni menite să contribuie la pregătirea teoretică și practică a cadrelor didactice în vederea unei judicioase desfășurări a muncii de orientare a elevilor conform înclinațiilor și capacităților lor și a nevoilor societății.

O activitate meritorie în domeniul fundamentării științifice a principiilor orientării școlare și profesionale, ca și a conturării unei metodologii adecvate, desfășoară cercetarea pedagogică. O amintim în această privință faptul că, în ultimii ani, au fost organizate mai multe simpozioane, sesiuni de comunicări și cursuri, în care au fost amplu dezbătute problemele actuale ale orientării școlare și profesionale.

În cadrul acestor preocupări mai largi, recent Institutul de științe pedagogice a organizat la București un curs pentru consilierii de orientare școlară și profesională care funcționează în acest an școlar și cu inspectorii școlari județeni care răspund de muncă de orientare școlară și profesională. Au participat peste 90 de cadre didactice.

Cursul a tratat și a pus în discuție, așa cum a prezintă în cuvîntul de deschidere conștient dr. George Văideanu, directorul Institutului de științe pedagogice, principalele probleme teoretice și practice ale acțiunii de orientare școlară și profesională și a surselor de dezbateri, în scopul definitivării și aplicării lor în viitorul an școlar, un număr de lucrări elaborate de Institut: două fișe pedagogice, fundamentul consilierului de orientare școlară și profesională ș.a.

Au fost prezentate expunerii despre concepția științifică asupra orientării școlare și profesionale (prof. dr. D. Salade), fișa de cunoaștere și caracterizare psihopedagogică a elevilor — fiind discutate două variante de fișă, una colectivă (prof. dr. docent N. Mărgineanu) și alta individuală (prof. I. Holban) — valoarea și limitele testelor (prof. dr. docent Gh. Zapan), sarcinile consilierului de orientare școlară și profesională, cuprinse într-un „Proiect de regulament” (prof. M. Ghivriță), colaborarea consilierului cu medicul școlii (dr. M. Peteanu).

Discuții interesante și utile s-au purtat în special în legătură cu cele două variante ale fișei de cunoaștere și caracterizare a elevului, cu proiectul de regulament și cu planificarea muncii de orientare școlară și profesională în trimestrul III al anului școlar curent.

Avînd caracterul unei consfătuiri de lucru după cum a arătat în deschidere prof. Romeo Dăscălescu, director adjunct al Institutului — cursul a fost util atât pentru informarea consilierilor și inspectorilor, cât și pentru definitivarea materialelor prezentate de către cercetătorii institutului.

Viitorul curs de orientare școlară și profesională care va fi organizat la începutul lunii septembrie a.c. și va avea o durată de două săptămîni — va rena și completa problematica discutată cu ocazia actualului curs

ȘCOALA DE 10 ANI în actualitatea imediată

După cum se știe, potrivit Directivelor partidului, începînd din toamna anului școlar 1969—1970 se va trece la înfăptuirea școlii generale de 10 ani, care se înscrie ca unul dintre cele mai importante momente ale istoriei învățămîntului din patria noastră. Fiind o măsură nouă, ea va trebui temeinic pregătită. De o mare importanță în aplicarea ei este lămurirea părinților care, pe de o parte, trebuie conștienți de necesitatea unei mai ample pregătiri a tinerilor în etapa actuală de dezvoltare a patriei noastre, iar pe de altă parte trebuie să cunoască în linii mari conținutul pregătirii în clasele a IX-a și a X-a, avantajele pe care le creează tinerilor și perspectivele ce le deschide în fața lor.

Pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice chemate să ducă la îndeplinire această importantă acțiune, gazeta noastră începe publicarea unei suite de materiale.

În condițiile societății contemporane, știința, tehnica, cultura în general sînt factori esențiali ai progresului popoarelor, ai bunăstării colectivităților umane și ai indivizilor care le compun. Achiizițiile neîntrerupte și în ritmuri tot mai rapide ale cunoașterii umane, largă lor aplicare în sfera producției materiale și în viața cotidiană impun omului de azi — și cu atât mai mult vor impune omului de mâine — să știe tot mai mult, pentru a se adapta dinamicii activității profesionale și ambiantei sociale mereu îmbogățite și prime-nite prin noile realizări ale civilizației și culturii. Toți acești factori, toate aceste cerințe, care acționează cu o intensitate sporită, solicită omului să învețe, să studieze permanent, să se cultive toată viața. Dar este tot atât de adevărat că el trebuie să dobîndească încă din școală suportul solid de cunoștințe, de interese, priceperi și deprinderi pe care se va structura viitoarea sa specialitate și care vor imprima direcțiile principale ale cultivării sale permanente. Cu cit învățămîntul are o durată mai mare, cu cit tinăra generație este supusă unei influențe educative organizate desfășurate pe parcursul unui număr mai mare de ani de școală, cu atât mai armonios se va forma personalitatea viitorilor cetățeni, pregătirea lor pentru viață, cu atât mai complet se va realiza idealul educativ al societății noastre.

Tocmai acestor cerințe pe care le ridică societatea noastră față de instruirea și educarea tineretului, aspirațiilor sale spre cultură, spre știință, spre continua sa realizare și depășire este menită să le răspundă școala generală de 10 ani.

Lecția—mobilizator al resurselor morale

A vorbi despre efectul educativ al lecției înseamnă, în fond, a vorbi despre complexitatea ei structurală. Orice lecție, oricît i-am simplificat scopul și oricît i-am redus linia arhitecturală, rămîne un fapt didactic complex prin implicațiile sale multiple. Între aceste implicații elementul formativ este dominant și el se alege, în procesul instructiv-educativ, ca o constantă cu caracter specific pe fiecare treaptă de creștere a personalității elevului. Fiște că nu în orice lecție elementul etic este întotdeauna evident, explicit. Sînt lecții și lecții. Dar părerea aceluia care socotesc, de pildă, că lecțiile de pură știință, de abstracțiuni raționale, nu au conținuturi cu viață concretă, cu conținut și comportament etico-social, este nefundată, derivînd dintr-o înțelegere greșită (sau intenționat greșită) a esenței fenomenului educativ. În realitate nu există lecție în care elementul etic să nu fie prezent și să nu opereze — cu efecte pozitive cînd lecția a fost izbită, cu efecte negative cînd e vorba de o lecție ratată.

În predarea obiectelor umaniste, lecțiile au o coloratură mai pronunțată și educativă prin natura însăși a materiei ce se predă. Literatura, istoria, geografia, economia politică, filozofia, psihologia sînt obiecte fundamentale în acțiunea de formare a convingerilor ideologice, a sentimentelor superioare, a faptelor de voință deliberată. În ele accentul se pune pe vibrația afectivă. Nu vom da aici o exemplificare amplă, pentru că lucrurile sînt, în general, cunoscute. Să ne gîndim, totuși, la efectele educative pe care le poate avea lecția de analiză literară a poeziei eminesciene „Sara pe deal”, de pildă, dacă subliniem că pu ritatea iubirii e condiția supremei fericiri pe care o trăiește poetul și pe care el o exprimă, ca într-o apoteoză a frumuseții morale, în interogația finală: „Astfel de noapte bogată, / Cine pe ea n-ar da viața lui toată?” De o eficiență educativă indiscutabilă sînt, de asemenea, lecțiile de caracterizare a personajelor dacă trăsăturile eroilor sînt văzute în perspectiva idealurilor etice ale omului, dacă intruchipează modele de viață și de comportare, dacă existența lor este o imagine vie a realizabilului omenes; sau, dimpotrivă, dacă, intruchipînd figuri negative, caricaturale, dezumanizate, devin ținta disprețului și urii, mobilizînd resursele morale de împotrivire și combatere a ceea ce este antiuman.

Dar oare lecțiile de chimie, de fizică, de matematică, de biologie nu pot avea și ele un tot atât de pronunțat caracter educativ? Fundamentul etic al acestor lecții îl constituie spiritul cugetării îndrăznețe, spiritul creator în care se imaginează cea mai aprinsă este urmărit de o gândire lucidă și bogată, spiritul care dă aripă rațiunii și voinței. Am asistat, în școala unde lucrez, la numeroase lecții de „științe exacte”, cum se spune, în care procesul predării era astfel organizat încît însușirea cunoștințelor să nu se limiteze la o simplă înregistrare a datelor, ci să însuflească convingeri care sînt constituite elemente esențiale ale concepției despre lume a elevilor, ale atitudinii lor față de realitatea obiectivă, să le dezvolte gîndirea științifică, voința, perseverența, spiritul de precizie, pasiunea, imaginația creatoare și, în același timp, să le formeze un sentiment de justificată mîndrie națională pentru realizările științei și tehnicii românești.

FLORIAN CRETEANU
profesor emerit
directorul Liceului „Unirea” din
Turnu Măgurele

că cunoștințe noi din domeniul limbii și literaturii române, matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, al unei limbii moderne, să studieze unele probleme din domeniul igienei și culturii, să-și completeze educația artistică. Un rol deosebit se va acorda studiului limbii și literaturii române, matematicii, fizicii și chimiei, obiecte care dețin un rol predominant în cultura generală a omului contemporan. Aceste discipline se vor preda în același număr de ore, sau chiar într-un număr de ore mai mare decît în clasele corespunzătoare ale liceului. În ceea ce privește conținutul acestor discipline, trebuie să menționăm faptul că unele din acestea, cum ar fi matematica sau limbile moderne, se vor preda în mare măsura cunoștințe ca și în anii I și II de liceu; alte discipline — literatura română, fizica, chimia, biologia — vor cuprinde într-un mod sintetic cele mai importante probleme din programele de învățămînt ale tuturor claselor liceale, astfel — ce elevii claselor IX-X să poasă un sistem înzestrat de cunoștințe, de natură să constituie un suport teoretic și înțelegerea problemelor de tehnică și de tehnologie necesare calificării prin școlile profesionale sau direct în producție.

Pregătirea de cultură generală pe care o vor primi elevii în clasele IX-X le va permite astfel ca după absolvirea școlii să-și însușească într-un timp mai scurt decît în prezent o calificare profesională. Acesta este unul din avantajele și din perspectivele pe care le oferă tinerilor continuarea studiilor în clasele IX-X ale școlii generale.

O altă perspectivă decurge din concepția care stă la baza întregului nostru sistem de învățămînt și în special din nivelul de pregătire care se asigură în clasele IX-X, și anume, circulația liberă a elevilor, asigurarea tuturor condițiilor pentru ea, potrivit capacităților lor, intereselor și înclinațiilor individuale, ei să poată urca fără nici o piedică pe toate treptele de învățămînt în vederea valorificării optime a forțelor lor creatoare, în folosul lor și al colectivității. Într-adevăr, după cum se știe, intrucît pregătirea de cultură generală

EUGEN BLIDEANU
director general
în Ministerul Învățămîntului

(Continuare în pag. 2-3)

Mii și mii de școlari de la orașe și sate au dedicat „Săptămîni primăverii” numeroase acțiuni patriotice. Cîteva ore pe zi au implinit liceele și voințele, au săpat gropi pentru puieți, au curățat pomii, pregătindu-le hrana de primăvară, cu luat în stăpînire curțile și grădiniștile școlilor, spațiile verzi din orașe și satele natale și le-au croit alei și straturi noi, au îngrijit monumentele, au construit sau au curățat culturi pentru păsări. Într-un cuvînt, peste tot au făcut treabă bună. Aceste zile au constituit nu numai un prilej de întîlnire cu natura, care le-a oferit atîtea bucurii, dar și un examen al priceperii lor de gospodari, pe care l-au trecut cu succes.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

În ziua de 5 aprilie a.c. a avut loc plenara Consiliului Național al Organizației Pionierilor, care a dezbătut pe larg o seamă de probleme ale stilului de muncă al consilierilor pionierilor. La lucrările plenare, deschise de tov. Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, au participat, în afară de membrii Consiliului Național, activiști de partid și UTC, din județe, președinți ai consilierilor județeni ale Organizației Pionierilor, reprezentanți ai unor instituții și organizații centrale, comandanți de pionieri. A luat parte tovarășul Mihai Gere, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Prahova, Harghita, Tulcea și altele: vizite și drumeții la locuri istorice, expediții pionieresti pe urmele insurecției naționale din august 1944 simpozioane și cursuri pe diverse teme, întîlniri cu activiști de partid și de stat etc. Acțiuni originale, îndrăgite de pionieri, cum sînt „Sărbărea bunicii”, „Ne cheamă satul”, „Ne cheamă amintirile pionieriei”, „Un minut din viața patriei”, „Pe un picior de plai” și altele au fost organizate în județul Suceava. Au sîrînit de asemenea mult interes în rîndurile pionierilor acțiunile „Tricolorul românesc pe marile și oceanele lumii”, „Memoria caselor”, „Pe urmele unor personalități”, etc., organizate în județul Constanța.

Referatul și discuțiile au scos în evidență și o serie de lipsuri care s-au manifestat în organizarea activităților pionieresti. Uneori au fost neglijate aspecte importante privind educația politico-ideologică a pionierilor, înarmarea lor cu concepția ateistică științifică despre lume și viață, educația moral-cetățenească, primirea în organizația pionierilor. Nu s-a acordat pretutindeni suficientă atenție diversificării activității pionieresti, stabilirii unor raporturi judicioase între pionieri și comandanți. Vorbitorii au subliniat că este necesar să se dea un cîmp mai larg de manifestare inițiativelor pionierilor, spiritului lor inventiv, ca ei trebuie antrenat în număr mai mare la organizarea și desfășurarea activităților. Aceasta cere ca cei ce lucrează cu pionierii să cunoască mai îndeaproape întereșele, dorințele și preocupările lor să aibă în vedere, pe primul plan, nu numărul acțiunilor, ci eficiența lor educativă.

O problemă deosebit de importantă care s-a dezbătut în plenară a fost aceea a selecționării, promovării pregătirii și perfecționării cadrelor care muncesc cu pionierii. S-a arătat că multe consilii județene au manifestat preocupări susținute pentru selecționarea și promovarea cadrelor, antrenînd în activitatea cu pionierii pedagogii cu experiență, apropiați de copii și au folosit modalități eficiente de perfecționare a acestora: instruire, consfătuiri și schimburi de experiență, activități metodice din cadrul caselor pionierilor etc. În județul Cluj există o deosebită preocupare pentru informarea o-

Materialul prezentat în plenară de Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor a subliniat că în cei trei ani care au trecut de la adoptarea Hotărîrii Plenare C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea activității Organizației Pionierilor s-a petrecut o cotitură hotărîtoare în viața și activitatea organizației de pionieri. Trecerea acestuia sub conducerea nemijlocită a P.C.R. a contribuit la dezvoltarea pe baze noi și la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a muncii de educație în rîndurile pionierilor. În acest an, care marchează împlinirea unui sfert de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist și a două decenii de la crearea Organizației Pionierilor, aceasta se prezintă cu un frumos bilanț.

Considerînd că perfecționarea stilului de muncă al consilierilor pionieresti, generalizarea experienței înaintate, precum și precizarea direcțiilor principale ale viitoarei activități reprezintă elemente esențiale pentru sporirea în continuare a eficienței întregii munci pionieresti, plenara Consiliului Național a acordat acestor probleme o deosebită atenție.

S-a subliniat că a fost acumulată o experiență pozitivă în organizarea și programarea activității pionieresti, care contribuie prin orientarea sa, prin caracterul său atractiv, dinamic și mobilizator, la educarea patriotică a pionierilor, la dezvoltarea dragostei și respectului lor față de partid, față de înfăptuirile socialismului, la integrarea lor activă în viața social-politică a țării. Au fost evidențiate o serie de acțiuni interesante organizate pe această linie în municipiul București, în județele Cluj, Hunedoara, Vilcea, Iași, Teleorman, Brașov,

(Continuare în pag. 3-4)

CONSĂTUIRE DE LUCRU LA MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

PE TEMA PERFECTIONĂRII EDUCAȚIEI FIZICE

La Ministerul Învățămîntului a avut loc în ziua de 4 aprilie a.c. o consătuire cu privire la perfecționarea educației fizice în învățămîntul de cultură generală, la orientarea și conținutul noilor programe de specialitate. Au participat profesori de educație fizică, inspectori județeni de specialitate, cercetători științifici, cadre didactice de la institutele de perfecționare din București, Cluj și Iași, de la I.E.F.S. și reprezentanți ai Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

De aceeași părere a fost lectorul univ. Gheorghe Mitra (București) care a propus ca numai fixarea probelor și a normelor de control să fie lăsată la latitudinea profesorului. Totodată, el a sugerat ca programele pentru clasele I-IV să cuprindă unele indicații metodice și să se elaboreze metodici de educație fizică pentru uzul învățătorilor și profesorilor. În scopul simplificării programelor, prof. Sever Bivolara (Deva) a propus ca acestea să cuprindă numai temele, fără indicarea mijloacelor de executare. Referindu-se, printre altele, la problema notării elevilor, tov. Bivolara a considerat potrivit ca la educația fizică să se folosească, în locul notelor, calificative.

Prof. dr. Nica Alexu, directorul Centrului de cercetări științifice al C.N.F.S., a subliniat că actualele programe nu echilibrează în mod judicios calitățile fizice și deprinderile motrice care trebuie dezvoltate la elevi, că cerințele lor nu sunt suficiente de particularitate de vîrstă ale acestora și de timp necesar pentru realizarea conținutului temelor. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, a arătat vorbitorul, este necesară revizuirea actualelor programe sau, mai curînd, elaborarea unor programe noi, care să prevadă un fond minimal și altul facultativ, pe cicluri de clase în funcție de condițiile acestora. Tov. Alexu a propus de asemenea să se opereze unele simplificări la lecțiile afectate gimnasticii de bază, să se elimine exercițiile de forță din programele claselor V-VIII, să se mențină gimnastica aerobică și să se extindă gimnastica artistică, lecțiile de abstracțiune să cuprindă cu preponderență elemente de viteză, rezistență și forță. În jocurile sportive să se realizeze nu prin însușirea tehnicii, ci prin deprinderea de mînuire a mingii.

Referindu-se la cele două opinii care se conturează în legătură cu problemele educației fizice, una punînd pe primul plan mijloacele pentru pregătirea fizică generală, iar alta elementele de sport, conf. dr. Emil Ghiu, vicesecretar al C.N.F.S., a fost de părere că programele școlare trebuie să clarifice în primul rînd problemele de concepție privind educația fizică. Sototind atletismul, gimnastica de bază și unele elemente din jocurile sportive ca mijloace principale în realizarea sarcinilor educației fizice, în programele școlare să fie reconsiderat. Tov. Ghiu a arătat, de asemenea, că modernizarea educației fizice presupune o largă introducere a elementelor simple din diferite ramuri de sport. În acest context să se pună și pe tehnici, ci pe dezvoltarea calităților fizice. Programa va trebui să stabilească sarcini de ansamblu pe grupe de clase și cerințe minime,

După cuvîntul de deschidere, rostit de conf. univ. Eugen Bildeanu, director general în Ministerul Învățămîntului, participanții la dezbateri au luat în discuție diferite aspecte actuale ale educației fizice în învățămîntul de cultură generală și modalitățile perfecționării acesteia. O mare atenție a fost acordată în dezbateri conținutului programelor școlare. Astfel, lector univ. Francisc Lorincz (Cluj) arăta că ar fi necesar să se elaboreze programe unice, profilate pe specificul școlilor generale, al liceelor și al școlilor profesionale. Mai sistematic alcătuite dect actualele programe, acestea ar trebui să cuprindă un număr mai redus de sarcini și de probe de control, diferențiate în mod judicios pe clase. De exemplu, în loc de 9 probe de control ar fi suficiente 2-3 probe pe an, iar la clasa a XII-a un pozițion atletică. Totodată, ar fi bine ca lecțiile teoretice să se refere la comportarea organismului în timpul efortului fizic. Prof. Aurelia Stoicescu (București) a propus ca programele claselor I-IV să pună accentul pe formarea și întărirea corectă a elevilor și să cuprindă, alături de exerciții de pregătire fizică generală, elemente de dansuri populare. Programele ar trebui să cuprindă totodată exemple de planuri calendaristice și unele indicații metodice privitoare la organizarea lecțiilor și la notarea elevilor. Declarîndu-se de acord cu menținerea probelor de control reduse ca volum, inspectorul Constantin Rădulescu (Ialomița) a cerut ca programele să fie alcătuite diferențiat, ținînd seama de specializarea profesorilor și de condițiile materiale ale diferitelor școli. Prof. Romeo Ionescu (București) a fost de părere că, așa cum celelalte discipline predă în școală urmăresc însușirea de către toți elevii a aceluiași volum de cunoștințe, este obligatoriu ca și la educația fizică să fie întocmite programe unice. El a propus ca programa să cuprindă toate temele care revin unei clase într-un an școlar, înglobîndu-le în complexul de teme al celeilalte clase, ceea ce ar asigura pregătirea unitară și sistematică a tuturor elevilor, fără să îngreuneze în vreun fel căutările creatoare ale profesorului, ci, dimpotrivă, dîndu-i posibilitatea să rezolve fiecare temă în funcție de condițiile specifice în care lu-

crează. De aceeași părere a fost lector univ. Gheorghe Mitra (București) care a propus ca numai fixarea probelor și a normelor de control să fie lăsată la latitudinea profesorului. Totodată, el a sugerat ca programele pentru clasele I-IV să cuprindă unele indicații metodice și să se elaboreze metodici de educație fizică pentru uzul învățătorilor și profesorilor. În scopul simplificării programelor, prof. Sever Bivolara (Deva) a propus ca acestea să cuprindă numai temele, fără indicarea mijloacelor de executare. Referindu-se, printre altele, la problema notării elevilor, tov. Bivolara a considerat potrivit ca la educația fizică să se folosească, în locul notelor, calificative.

Referindu-se la cele două opinii care se conturează în legătură cu problemele educației fizice, una punînd pe primul plan mijloacele pentru pregătirea fizică generală, iar alta elementele de sport, conf. dr. Emil Ghiu, vicesecretar al C.N.F.S., a fost de părere că programele școlare trebuie să clarifice în primul rînd problemele de concepție privind educația fizică. Sototind atletismul, gimnastica de bază și unele elemente din jocurile sportive ca mijloace principale în realizarea sarcinilor educației fizice, în programele școlare să fie reconsiderat. Tov. Ghiu a arătat, de asemenea, că modernizarea educației fizice presupune o largă introducere a elementelor simple din diferite ramuri de sport. În acest context să se pună și pe tehnici, ci pe dezvoltarea calităților fizice. Programa va trebui să stabilească sarcini de ansamblu pe grupe de clase și cerințe minime,

profesorul orientîndu-se singur în ceea ce privește alegerea mijloacelor de realizare a acestora. Pornind de la ideea că educația fizică școlară este în primul rînd educație fizică de masă, prof. dr. Adrian Ionescu (București) a opinat că probele de control din programul pentru la actuala lor formă cerințe exagerate, vînzî performanța Lector univ. Elena Firea (București), scototind că cele două ore săptămîni de educație fizică nu satisfac nevoia de mișcare a tînetelor, a propus ca programele să cuprindă mai multe elemente primare diferite ramuri sportive, astfel încît elevii să cunoască și să practice în mai largă măsură sportul. Prof. Camil Marjan (București) a cerut la rîndul său ca pregătirea din cadrul școlilor de educație fizică să se completeze prin practicarea cît mai largă a sporturilor în afara școlii. Prof. Victor Constantin (București) a prezentat rezultatul unui studiu întreprins de comisia metodică de la Liceul „Ion Nețucul” din Capitală cu privire la modalitățile perfecționării educației fizice a elevilor.

La I.E.F.S. București a fost inventat un aparat electronic care semnalizează greșelile în efectuarea exercițiilor de gimnastică

Prof. dr. Nica Alexu, directorul Centrului de cercetări științifice al C.N.F.S., a subliniat că actualele programe nu echilibrează în mod judicios calitățile fizice și deprinderile motrice care trebuie dezvoltate la elevi, că cerințele lor nu sunt suficiente de particularitate de vîrstă ale acestora și de timp necesar pentru realizarea conținutului temelor. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, a arătat vorbitorul, este necesară revizuirea actualelor programe sau, mai curînd, elaborarea unor programe noi, care să prevadă un fond minimal și altul facultativ, pe cicluri de clase în funcție de condițiile acestora. Tov. Alexu a propus de asemenea să se opereze unele simplificări la lecțiile afectate gimnasticii de bază, să se elimine exercițiile de forță din programele claselor V-VIII, să se mențină gimnastica aerobică și să se extindă gimnastica artistică, lecțiile de abstracțiune să cuprindă cu preponderență elemente de viteză, rezistență și forță. În jocurile sportive să se realizeze nu prin însușirea tehnicii, ci prin deprinderea de mînuire a mingii.

Referindu-se la cele două opinii care se conturează în legătură cu problemele educației fizice, una punînd pe primul plan mijloacele pentru pregătirea fizică generală, iar alta elementele de sport, conf. dr. Emil Ghiu, vicesecretar al C.N.F.S., a fost de părere că programele școlare trebuie să clarifice în primul rînd problemele de concepție privind educația fizică. Sototind atletismul, gimnastica de bază și unele elemente din jocurile sportive ca mijloace principale în realizarea sarcinilor educației fizice, în programele școlare să fie reconsiderat. Tov. Ghiu a arătat, de asemenea, că modernizarea educației fizice presupune o largă introducere a elementelor simple din diferite ramuri de sport. În acest context să se pună și pe tehnici, ci pe dezvoltarea calităților fizice. Programa va trebui să stabilească sarcini de ansamblu pe grupe de clase și cerințe minime,

Referindu-se la cele două opinii care se conturează în legătură cu problemele educației fizice, una punînd pe primul plan mijloacele pentru pregătirea fizică generală, iar alta elementele de sport, conf. dr. Emil Ghiu, vicesecretar al C.N.F.S., a fost de părere că programele școlare trebuie să clarifice în primul rînd problemele de concepție privind educația fizică. Sototind atletismul, gimnastica de bază și unele elemente din jocurile sportive ca mijloace principale în realizarea sarcinilor educației fizice, în programele școlare să fie reconsiderat. Tov. Ghiu a arătat, de asemenea, că modernizarea educației fizice presupune o largă introducere a elementelor simple din diferite ramuri de sport. În acest context să se pună și pe tehnici, ci pe dezvoltarea calităților fizice. Programa va trebui să stabilească sarcini de ansamblu pe grupe de clase și cerințe minime,

Școala de 10 ani în actualitatea imediată

(urmare din pag. 1)

pe care o vor primi elevii în clasele IX-X ale școlii generale este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

O caracteristică a școlii generale, și în mod deosebit a claselor IX-X, este aceea că ea asigură și o pregătire tehnică-practică, urmînd să realizeze o preprofesio-

nalizare a elevilor, ușurînd orientarea lor profesională și calificarea ulterioară în diferite direcții. În acest scop elevii vor studia electrotehnică, desenul tehnic, iar la sate și agricultură. Programele acestor obiecte vor cuprinde exerciții și lucrări aplicative, astfel ca elevii să-și însușească nu numai cunoștințe teoretice-tehnice, dar să-și formeze și deprinderi practice. La pregătirea tehnică-practică o contribuție importantă vor aduce și obiectele de cultură generală și, în special, matematica, fizica, chimia, biologia, în programele cărora vor fi prevăzute exerciții și aplicații specifice, cu referiri variate la diverse domenii ale tehnicii și ale altor activități umane. Această orientare a predării disciplinelor respective va trezi interesul elevilor pentru știință și aplicațiile ei.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

Școala de 10 ani în actualitatea imediată este foarte apropiată de cea din primii doi ani ai liceului, absolvenții școlii de 10 ani vor avea posibilitatea să-și continue studiile în învățămîntul liceal — la cursurile de zi, serale sau fără frecvență — pe baza unor examene de diferență la un număr restrîns de obiecte. Ei se pot considera de drept și de fapt elevi ai unor școli de grad secundar, cu aceleași drepturi și posibilități de realizare ca și colegii lor din clasele corespunzătoare ale liceului.

ÎNDRUMĂRI

privind organizarea și desfășurarea sărbătoririi centenarelor sau a altor date memorabile din istoria școlii

Aniversările ce se organizează cu ocazia centenarelor sau a împlinirii unui mare număr de ani de la înființarea școlilor (50, 75, 100 și peste 100 de ani) constituie evenimente deosebit de importante în viața și activitatea școlilor respective. Prilej de valorificare a tradițiilor înaintate ale învățămîntului nostru, de educație patriotică a elevilor în același timp, înlăturarea elevilor și a corpului didactic cu absolvenții și foștii profesori pedagogi distinși și personalități marcante, care au contribuit la ridicarea prestigiului și a onoarei școlii, determină un puternic impuls spre o muncă tot mai susținută din partea colectivului de elevi și de dascăli ai școlii.

Încheierea lucrărilor consfătuirii conf. univ. Eugen Bildeanu a arătat că discipule purtate au contribuit la clarificarea concepției și principiilor care vor sta la baza întocmirii viitoarelor programe. Pentru elaborarea acestora vor fi constituite comisii alcătuite din profesori de educație fizică. Programele vor fi supuse, în proiect, dezbaterii publice.

Încheierea lucrărilor consfătuirii conf. univ. Eugen Bildeanu a arătat că discipule purtate au contribuit la clarificarea concepției și principiilor care vor sta la baza întocmirii viitoarelor programe. Pentru elaborarea acestora vor fi constituite comisii alcătuite din profesori de educație fizică. Programele vor fi supuse, în proiect, dezbaterii publice.

Efectele educative ale unor asemenea manifestări depind, însă, în mare măsură, de felul cum sînt pregătite și organizate. Potrivit aprobărilor în vigoare, Ministerul Învățămîntului stabilește următoarele:

Școlile generale și liceele care împlinesc 50 și 75 de ani de existență pot organiza aniversării, dar aprobarea organelor județene de partid și de stat și cu consultarea Ministerului Învățămîntului. De organizarea acestor sărbătoriri răspund direct inspectoratele școlare județene.

Școlile generale și liceele care împlinesc 50 și 75 de ani de existență pot organiza aniversării, dar aprobarea organelor județene de partid și de stat și cu consultarea Ministerului Învățămîntului. De organizarea acestor sărbătoriri răspund direct inspectoratele școlare județene.

Pentru școlile generale și liceele care împlinesc 100 și peste 100 de ani de la înființare, inspectoratele școlare județene vor înainta Ministerului Învățămîntului, cu un an înainte, propunerile. (Ultimele termen până la care se vor primi asemenea propuneri la minister, pentru anul următor, va fi 30 VI).

Pentru sărbătorirea acestor evenimente se fac următoarele recomandări, care au un caracter orientativ, cadrele didactice avînd latitudinea să le aplice în mod creator, în funcție de condițiile concrete, specifice fiecărei școli.

Pentru sărbătorirea acestor evenimente se fac următoarele recomandări, care au un caracter orientativ, cadrele didactice avînd latitudinea să le aplice în mod creator, în funcție de condițiile concrete, specifice fiecărei școli.

Pentru sărbătorirea acestor evenimente se fac următoarele recomandări, care au un caracter orientativ, cadrele didactice avînd latitudinea să le aplice în mod creator, în funcție de condițiile concrete, specifice fiecărei școli.

Pentru sărbătorirea acestor evenimente se fac următoarele recomandări, care au un caracter orientativ, cadrele didactice avînd latitudinea să le aplice în mod creator, în funcție de condițiile concrete, specifice fiecărei școli.

Pentru sărbătorirea acestor evenimente se fac următoarele recomandări, care au un caracter orientativ, cadrele didactice avînd latitudinea să le aplice în mod creator, în funcție de condițiile concrete, specifice fiecărei școli.

În mod obligatoriu se vor pregăti: un cuvînt al directorului școlii și un program cultural-artistic, adecvat momentului respectiv.

Monografia școlii, pe lîngă alte probleme, ar fi bine să cuprindă: condițiile istorico-sociale în perioada înființării școlii, cu referiri la documente; momentele cele mai importante din viața școlii ca instituție de învățămînt, raportate la dezvoltarea economică, socială și politică a localității, a țării; dinamica efectivului de elevi de-a lungul timpului; istoricul localului școlii; conținutul instrucției și educației; baza materială a școlii; figuri de pedagogi, directori și profesori; reprezentanți și ale copiiiilor pentru însușirea științei de carte, a valorilor culturale. Întelepciunea poporului nostru, înmăpătat pe experiența lui de viață, a exprimat într-o formă sintetică un adevăr plin de semnificație: „ai carte, ai parte”. În anii socializmului, această concluzie de viață a dobîndit o înaltă semnificație, profund democratică și umanistă, întrucît tuturor copiilor patriei le sînt create toate condițiile pentru a dobîndi cît mai multe cunoștințe care să le dea posibilitatea de a-și însuși o profesie, de a se bucura de toate binefacerile civilizației și culturii, care în socialism aparțin fauritorului lor — poporul.

În mod obligatoriu se vor pregăti: un cuvînt al directorului școlii și un program cultural-artistic, adecvat momentului respectiv.

Monografia școlii, pe lîngă alte probleme, ar fi bine să cuprindă: condițiile istorico-sociale în perioada înființării școlii, cu referiri la documente; momentele cele mai importante din viața școlii ca instituție de învățămînt, raportate la dezvoltarea economică, socială și politică a localității, a țării; dinamica efectivului de elevi de-a lungul timpului; istoricul localului școlii; conținutul instrucției și educației; baza materială a școlii; figuri de pedagogi, directori și profesori; reprezentanți și ale copiiiilor pentru însușirea științei de carte, a valorilor culturale. Întelepciunea poporului nostru, înmăpătat pe experiența lui de viață, a exprimat într-o formă sintetică un adevăr plin de semnificație: „ai carte, ai parte”. În anii socializmului, această concluzie de viață a dobîndit o înaltă semnificație, profund democratică și umanistă, întrucît tuturor copiilor patriei le sînt create toate condițiile pentru a dobîndi cît mai multe cunoștințe care să le dea posibilitatea de a-și însuși o profesie, de a se bucura de toate binefacerile civilizației și culturii, care în socialism aparțin fauritorului lor — poporul.

Monografia școlii, pe lîngă alte probleme, ar fi bine să cuprindă: condițiile istorico-sociale în perioada înființării școlii, cu referiri la documente; momentele cele mai importante din viața școlii ca instituție de învățămînt, raportate la dezvoltarea economică, socială și politică a localității, a țării; dinamica efectivului de elevi de-a lungul timpului; istoricul localului școlii; conținutul instrucției și educației; baza materială a școlii; figuri de pedagogi, directori și profesori; reprezentanți și ale copiiiilor pentru însușirea științei de carte, a valorilor culturale. Întelepciunea poporului nostru, înmăpătat pe experiența lui de viață, a exprimat într-o formă sintetică un adevăr plin de semnificație: „ai carte, ai parte”. În anii socializmului, această concluzie de viață a dobîndit o înaltă semnificație, profund democratică și umanistă, întrucît tuturor copiilor patriei le sînt create toate condițiile pentru a dobîndi cît mai multe cunoștințe care să le dea posibilitatea de a-și însuși o profesie, de a se bucura de toate binefacerile civilizației și culturii, care în socialism aparțin fauritorului lor — poporul.

Monografia școlii, pe lîngă alte probleme, ar fi bine să cuprindă: condițiile istorico-sociale în perioada înființării școlii, cu referiri la documente; momentele cele mai importante din viața școlii ca instituție de învățămînt, raportate la dezvoltarea economică, socială și politică a localității, a țării; dinamica efectivului de elevi de-a lungul timpului; istoricul localului școlii; conținutul instrucției și educației; baza materială a școlii; figuri de pedagogi, directori și profesori; reprezentanți și ale copiiiilor pentru însușirea științei de carte, a valorilor culturale. Întelepciunea poporului nostru, înmăpătat pe experiența lui de viață, a exprimat într-o formă sintetică un adevăr plin de semnificație: „ai carte, ai parte”. În anii socializmului, această concluzie de viață a dobîndit o înaltă semnificație, profund democratică și umanistă, întrucît tuturor copiilor patriei le sînt create toate condițiile pentru a dobîndi cît mai multe cunoștințe care să le dea posibilitatea de a-și însuși o profesie, de a se bucura de toate binefacerile civilizației și culturii, care în socialism aparțin fauritorului lor — poporul.

trebuie să fie un mijloc de educație, de îndemnări la învățătură și de îndrumări privind cultivarea unei cît mai frumoase înțelepție.

trebuie să fie un mijloc de educație, de îndemnări la învățătură și de îndrumări privind cultivarea unei cît mai frumoase înțelepție.

trebuie să fie un mijloc de educație, de îndemnări la învățătură și de îndrumări privind cultivarea unei cît mai frumoase înțelepție.

Schimb de experiență între formațiile artistice sindicale din Craiova și Sibiu

Schimb de experiență între formațiile artistice sindicale din Craiova și Sibiu

Schimb de experiență între formațiile artistice sindicale din Craiova și Sibiu

De curînd, membrii sindicatului învățămînt din Craiova au primit vizita colegilor lor din Sibiu. În cadrul unui schimb de experiență organizat de cele două comitete ale sindicatelor a fost prezentat un frumos program artistic, la care au participat cuosecutive formații siblene de muzică instrumentală și corală, dirijate de profesori.

De curînd, membrii sindicatului învățămînt din Craiova au primit vizita colegilor lor din Sibiu. În cadrul unui schimb de experiență organizat de cele două comitete ale sindicatelor a fost prezentat un frumos program artistic, la care au participat cuosecutive formații siblene de muzică instrumentală și corală, dirijate de profesori.

De curînd, membrii sindicatului învățămînt din Craiova au primit vizita colegilor lor din Sibiu. În cadrul unui schimb de experiență organizat de cele două comitete ale sindicatelor a fost prezentat un frumos program artistic, la care au participat cuosecutive formații siblene de muzică instrumentală și corală, dirijate de profesori.

În dezbateri: PROIECTUL PLANULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT PENTRU LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

(urmare din pag. 1)

Se cere o pregătire armonioasă a elevilor în toate secțiile liceului

Pornindu-se, probabil, de la considerentul că dezvoltarea gândirii logice a elevilor din secțiile de matematică-fizică și chimie-biologie se realizează prin însăși natura disciplinelor de profil, la aceste secții nu s-a mai prevăzut predarea ca disciplină independentă a logicii. După părerea mea, însă, această omisiune din planul de învățămînt nu este de loc fericită. Experiența arată că, prin ele înșile, discipline ca matematica, fizica, chimia, științele biologice, deși dezvoltă un simț al gândirii logice, nu dau o adevărată cunoaștere obiectivă, științifică a instrumentului gândirii umane. De aceea consider necesară restudierea planului prin această primă și introducerea studiului logicii la secțiile la care m-am referit mai sus, cu o coloratură specifică fiecărei secții.

Cu riscul de a mă expune unui cor dezaprobativ voi propune, totuși, ca la secția de matematică-fizică elevii să capete o serie de cunoștințe organizate în cadrul unei discipline intitulată „Introducere în istoria literaturii și artei universale”. Cred că o asemenea disciplină, pe lângă faptul că ar fi în deplină concordanță cu ideea unei adevărate școli de cultură generală, care asigură elevilor cunoștințe multilaterale, este esențială pentru formarea personalității, a gustului pentru valorile universale ale spiritului uman, pentru pregătirea unor intelectuali la nivelul epocii de astăzi.

În ceea ce privește timpul necesar predării logicii și introducerii în istoria literaturii și artei universale, cred că acesta ar putea fi obținut pe seama unei mai atente corelări a

predării cunoștințelor de filozofie, prin eliminarea unor repetări și paralelisme care mai abundă în prezent în programele respective.

Imi exprim totalul acord cu cei care susțin că predarea calculului diferențial și integral, așa cum este el conceput în prezent, nu are ce căuta la secția umanistă. Cred că orele corespunzătoare ar putea fi utilizate cu mult mai eficient dacă ar fi atribuite adevăratei cunoștințe de filozofie și logicii, precum și studiului unor probleme de semantică și lexicologie în cadrul orelor de limbă și literatură română (dacă, bineînțeles, ar mai rămâne timp după o repartizare efectivă a orelor respective autorilor prevăzuți în prezent în programa de literatură). Ori, cum, elevii ar profita mult mai mult decât dacă li s-ar preda un șir întreg de calcule pe care, chiar dacă și le vor însuși, le vor uita de îndată, pentru că nu vor avea prilejul să le aplice.

Pentru întărirea și aprofundarea întregii munci educative care se desfășoară astăzi în liceele de cultură generală, as propune introducerea la toate secțiile a unei discipline intitulată „Elemente de sociologie, drept și etică socială”. S-ar putea argumenta că asemenea cunoștințe sînt prezentate în orele de dirigenție și în adunările organizației U.T.C. Cred însă că fără o concepție unitară, bazată pe o programă de învățămînt, cunoștințele respective nu pot contribui în suficientă măsură la formarea morală a viitorilor cetățeni.

Dr. CONSTANTIN I. MITA
Iasi.

Liceul de cultură generală să-și justifice titulatura

Am studiat cu deosebită atenție proiectul planului de învățămînt al liceului de cultură generală, document menit să determine cadrul și proporțiile muncii noastre viitoare. Consider că această muncă va fi cu atât mai rodnică, mai valoroasă cu cât se va ține mai mult seama de faptul că liceul de cultură generală are în primul rînd menirea de a-și justifica titulatura, adică de a înarma tineretul cu un orizont larg de cunoștințe din toate domeniile importante, de a-i dezvolta capacitatea de gândire, de a-i trezi interesul pentru știință, pentru problemele naturii și societății. În acest spirit, aș dori să fac cîteva observații și propuneri în legătură cu proiectul planului de învățămînt.

Consider, de pildă, că nu este bine venită excluderea disciplinei „Introducere în istoria literaturii universale” la secțiile de matematică-fizică și chimie-biologie. Mi se pare cu totul greșită concepția că elevii acestor secții nu au nevoie de o cultură umanistă.

În zilele noastre se vorbește și se scrie foarte mult despre răspunderea ce revine mîinii tehnice. Cred că sînt răspunderi, și obligatorii față de omul și de societate, și pentru cei care sînt tineri care se sînt consacrați întru studiului științelor exacte și tehnice. Este știut doar că cei mai mari descoperitori sînt cei care sînt preocupat, în afara specialității lor, și de literatură și artă.

Deșigur, sînt conștient de faptul că într-o singură oră pe săptămînă nu se poate aborda literatura universală. Știu însă că un profesor bun poate trezi interesul elevilor față de această disciplină, lucru cu atât mai important pentru acești tineri cu cât și se vor vorbi mai mult în viața lor, în cadrul studiilor superioare, cu literatura. Iată de ce propun să se mențină la secțiile de matematică-fizică și de chimie-biologie studiul literaturii universale, fie și într-o oră pe săptămînă.

De asemenea, consider nefelică comasarea psihologiei cu logica la secțiile amintite și predarea acestora într-un număr de ore atît de redus. Este

știut faptul că încadrarea indentivului în societate depinde foarte mult de capacitatea sa de autocunoaștere și de cunoașterea a celor din jur. Iar la această autocunoaștere și cunoaștere ajută tocmai psihologia. Ar fi bine ca fiecare tînar să dispună de cunoștințe de psihologie, pentru că în posesia acestora își va putea analiza mai obiectiv aptitudinile, capacitățile, își va putea forma caracterul și personalitatea. Și cit de necesare sînt aceste cunoștințe inginerului, agronomului, omîncărui specialist care are de a face cu alți oameni! În zilele noastre se vedește din ce în ce mai mult importanța psihologiei muncii. În uzine și fabrici se înființează posturi de psihologi. Acest lucru cred eu trebuie avut în vedere la definitivarea planului liceului. În care s-ar putea include cîteva lecții referitoare la psihologia muncii.

În privința reducerii studiului logicii s-a pornit, probabil, de la ideea că disciplinele predate la cele două secții cu profil real dezvoltă în măsură suficientă gândirea logică a elevilor. Și, într-adevăr, așa este. Problema însă poate fi pusă și invers: dacă la aceste secții este atît de importantă formarea gândirii logice, de ce nu se pune un accent deosebit pe studiul ei, așa ca elevii să-și poată cunoaște mai temeinic legile? Matematica, fizica și chimia contribuie într-adevăr la dezvoltarea gândirii logice, dar numai în cadrul specific disciplinei respective. Studiul propriu zis al logicii, însă, face cunoscute legile generale ale gândirii, adică cele mai importante și cele mai fundamentale și cele mai larg aplicabile și cele mai utile în viața de zi cu zi. Cunoașterea logicii are o înțelegere pozitivă asupra gândirii creatoare, ceea ce reprezintă o importanță considerabilă în orice domeniu de muncă. Socotesc că problemele de logică ar merita să fie predate mai larg și la secțiile de matematică-fizică și la cea de chimie-biologie, programa logică fiind integrată cu cîteva lecții de logică matematică și cu unele noțiuni de teorie a informației, a ciberneticii.

Fără să fie vorba de o exagerare, cred că cel care face propuneri de largire a planului de învățămînt să aibă în vedere faptul că acesta este și

o școală de cultură generală, după cum cred, posibilitatea de a se reduce volumul cunoștințelor la unele discipline. Mi se pare nemotivată, de exemplu, mărirea numărului de ore la geografie și istorie cu cite una și, respectiv, două ore. Nu sînt încredințat că această majorare a numărului de ore va contribui la ridicarea eficienței educației. Mă tem, din contra, că ea va duce la încălzirea memoriei elevilor cu noi date, cifre, numere, cu cunoștințe de amănunt. De asemenea, consider că ar putea fi redus numărul orelor afectate chimiei organice, deoarece rolul predării acestei discipline în liceu este, după părerea mea, acela de a face cunoscute elevilor legile generale ale mișcărilor chimice și, în cadrul acestora, caracteristicile specifice ale compuşilor carbonului, cele mai importante grupe funcționale și importanța practică a unor grupe de diferiți compuși. Dacă s-ar evidenta în mod rațional esențialul din aceste cunoștințe și li s-ar fi suficiente două ore pe săptămînă la secția de matematică-fizică și trei ore la secția de chimie-biologie. În general, cred, în elaborarea programelor de învățămînt va trebui să se aibă mai mult în vedere rolul formativ al diferitelor discipline.

As mai face o remarcă. Proiectul prevede activitatea sportivă și cea de cor la alegere, una din ele fiind obligatorie. Sînt însă și elevi care nu au înclinații nici pentru sport, nici pentru cor. Cei care vor participa numai din obligație la aceste activități nu vor face altceva decît să singherească pe cei care doresc să lucreze.

Avînd în vedere că participarea la orele de educație fizică și muzică este obligatorie, ar fi bine dacă elevii ar putea opta și pentru alte activități care se desfășoară în cercuri, ca de exemplu pentru cercul de literatură, de matematică, de fizică etc. aceste activități, ca și cele de sport și cor, fiind incluse în planul de învățămînt cu o oră pe săptămînă și calculate în norma didactică a profesorilor.

Prof. VASILE FEY
Cluj

Secțiile științifice pot fi mai bine profilate

Colectivul didactic al liceului nostru a studiat cu atenție proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală. Considerăm că, în general, acesta corespunde cerințelor pedagogice moderne și cerințelor științifico-tehnice contemporane, că el va da elevilor posibilitatea să se înarmeze cu cunoștințe mai temeinice, să-și dezvolte mai mult aptitudinile și inclinațiile. Tocmai în acest sens am dorit să consemnăm unele propuneri, vizînd profilul secțiilor de matematică-fizică și chimie-biologie.

Întrucît pentru studiul variațiilor funcțiilor și pentru reprezentarea grafică a acestora în cadrul analizei matematice sînt necesare cunoștințe din domeniul geometriei analitice, considerăm oportun ca elementele acestei discipline să se introducă, cu o oră pe săptămînă, încă din anul III, reparatîndu-se la același nivel doar două ore calculului diferențial. În cazul acceptării acestei propuneri ar urma ca la anul IV să se predea în continuare geometria analitică — o oră pe săptămînă — și calculul diferențial și integral — două ore pe săptămînă. Considerăm de asemenea necesar studiul astronomiei ca disciplină independentă și propunem introducerea acesteia în anul III.

Analizînd modul cum își

desfășoară activitatea foștii absolvenți ai liceului nostru care s-au orientat către facultățile din învățămîntul superior tehnic și (întîm seama de cerințele actuale ale producției industriale și ale activității tehnice în general, propunem ca ora de desen tehnic să se predea pe întreg parcursul celor 4 ani de studiu în liceu, deci inclusiv în anul IV, chiar cu riscul de a sori cu o oră programul activității săptămînale la acest an. Tot în ceea ce privește anul IV, propunem ca la secția de matematică-fizică una din cele trei ore prevăzute pentru predarea filozofiei să fie folosită pentru predarea unei discipline intitulată „logica matematică”, disciplina care să se predea pe parcursul întregului an școlar.

O ultimă propunere, privind secția de chimie-biologie: susținem punctul de vedere exprimat și de alți profesori că la această secție să se predea, în anul II, cel puțin o oră de limbă latină, strict necesară pentru înțelegerea denumirilor științifice folosite la disciplinele biologice. Această oră s-ar putea constitui prin diminuarea numărului de ore prevăzute în prezent la fizică sau la matematică.

Prof. VASILE SOVA,
directorul Liceului din Găești.

Este de dorit o cîntărire exactă a locului fiecărui obiect de învățămînt

Ca și majoritatea celor ce și-au formulat părerea în legătură cu proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală, consider și eu că este de dorit o mai exactă cîntărire a locului pe care îl ocupă în acest proiect fiecare obiect de învățămînt.

Foarte îndreptățită mi se pare propunerea de a se renunța la cele două ore de matematică prevăzute la ultimul an al secției umaniste. Este, de altfel, o părere aproape generală a profesorilor, chiar și a celor de matematică. În orele rămase libere s-ar putea adînci studiul limbii latine și s-ar putea introduce, eventual, studiul limbii eline (noțiuni de limbă, termeni necesari înțelegerei sensului a numeroase expresii de mare circulație în limba noastră).

O altă observație se referă la locul pe care îl ocupă în cadrul planului predarea psihologiei și a logicii. Cred că aceste obiecte ar trebui să-și găsească a fi predate mai devreme

decît în anul III și, respectiv, anul IV. Părerea mea este că logica psihologiei este în anul I, iar al logicii în anul II. Psihologia oferă instrumente de cunoaștere și mai ales, de autocunoaștere foarte necesare adolescenților cit mai de timpuriu. Nu mai puțin importantă mi se pare psihologia mai timpurie a logicii. La toate obiectele elevii operează cu noțiuni, cu idei, judecăți etc. De ce atunci să învețe abia în ultima clasă ce sînt noțiunea, conținutul și sfera noțiunilor, raporturile între ele etc.? Ce utilitate are în aceste condiții predarea logicii în ultimul an? Și o altă întrebare, tot atît de îndreptățită: de ce s-o învețe numai „umanistii”?

Trecînd psihologia în anul I, la secțiile matematică-fizică și chimie-biologie, ar putea fi trecută în anul III o oră de istorie a literaturii române sau, eventual, ora de desen și istoria artelor plastice. La secția umanistă, în locul psihologiei în anul III s-ar putea trece o oră de limbă modernă studiată în

continuare sau, de asemenea, ora de desen și istoria artelor plastice. În mod asemănător s-ar putea opera schimbările în cazul logicii.

O problemă adiacentă: numărul de elevi cuprinși într-o clasă. Opțez pentru clase de maximum 35 de elevi.

Poate ar merita să se discute și modalitatea examenului de admitere. Cred că ar fi bine ca în componența comisiilor pentru acest examen să intre profesorii liceului respectiv, care pot răspunde în fața colectivului profesoral pentru necorespunzătorul sau slaba exigență manifestate la examene. Ar putea fi luată în considerare propunerea ca examenul oral să fie susținut de candidații la toate obiectele, pe serii, în aceeași zi. S-ar putea obiecta că este obositor, dar elevii sînt obișnuiți cu un astfel de efort prin cele 4-5 ore de clasă de-a lungul școlarității.

Prof. MIHAI GEORGESCU
Baia, județul Olt

Limbilor străine—atenția cuvenită

Proiectul planului de învățămînt pentru liceul de cultură generală a fost studiat și discutat cu atenție de către toate cadrele didactice care predau limbile străine în orașul București, cu prilejul recentelor sesiuni ale cercurilor pedagogice de specialitate. În cadrul discuțiilor s-a apreciat pozitiv faptul că proiectul prevede repartizarea elevilor pe secții începînd din primul an al liceului, că acesta este structurat pe 3 profile, că se evită, la unele obiecte, reluarea în aceeași formă a unor cunoștințe studiate în clasele V-VIII etc. Au fost formulate, totodată, unele observații și s-au făcut o serie de propuneri de natură să contribuie la îmbunătățirea proiectului.

Participanții la discuții și-au manifestat surprinderea că se prevăd numai două ore atît pentru limba studiată în continuare, cit și pentru a doua limbă modernă (la alegere) la secțiile de matematică, fizică și chimie-biologie, precum și în anul III și IV la secția umanistă pentru prima limbă stră-

nă, față de numărul de 3 ore existent la toate clasele (secții reale și umaniste) în planul valabil pînă la începutul acestui an școlar. Ei sînt de părere că astfel conceput proiectul planului de învățămînt pentru limbile străine nu reprezintă o îmbunătățire, ci dimpotrivă, un regres evident față de ceea ce s-a realizat pînă acum.

Directivelo Plenarei C.C. al P.C.R. din 22-25 aprilie 1968 critică faptul că în trecut s-a restrîns studiul limbilor moderne și socotese binevenite măsurile luate pentru aprofundarea acestui studiu. Or, așa cum este alcătuit, proiectul prevede reducerea acestor măsuri. Lucrul care cu atît mai nejustificat cu cît se știe că, în concepția învățămîntului contemporan, studiul limbilor străine are o deosebită importanță în formarea culturii generale și cu cît școala românească are în acest sens o tradiție pozitivă

populare, ca și cererile de organizare a unor asemenea cursuri în întreprinderi și instituții. Toate acestea arată clar că de necesară este, pentru lucrătorii din toate domeniile, cunoașterea limbilor străine. Dar se știe că această cunoaștere se realizează cu mult mai multă eficiență în perioada vîrstelor școlare.

Cerintele vieții arată de asemenea că este neîndicată diferențierea numărului de ore pe de o parte între clasele reale și cele umaniste, iar pe de altă parte între limba studiată în continuare și cea de a doua limbă modernă (la alegere), intrucît și elevii de la secțiile reale vor avea nevoie de acest instrument important de informare pe care-l constituie limbile moderne.

La cele menționate mai sus se adaugă și greutatea provocate de faptul că nu se lucrează pe grupe de 15-20 elevi, cum

ar fi normal, ci în clase cu un număr de circa 40 de elevi.

În concluzie, profesorii de limbă străine din orașul București susțin necesitatea menținerii a cel puțin 3 ore săptămînale la toate clasele, pentru toate limbile moderne, indiferent de secție, așa cum prevede planul de învățămînt pentru anul școlar 1967-1968. Aceasta este și părerea inspectorilor de specialitate din cadrul Inspectoratului școlar al municipiului București. Propunem ca cea de a treia oră să fie reluată de acolo de unde ea a fost repartizată pentru a se spori numărul de ore la alte discipline, intrucît aceasta s-a realizat pe seama limbilor străine. În cazul cînd acest lucru nu este posibil, propunem să se majoreze cu o oră totalul săptămînale de ore, această majorare fiind numai în interesul învățămîntului.

Prof. N. MUSCA
Prof. D. BĂDULESCU
Prof. CONSTANȚA FLORESCU
inspectorii de specialitate

perativă a cadrelor pionieresti, pentru stabilirea unei tematici interesante a schimburilor de experiență, pentru îndrumarea concretă, precum și a comandantilor de pionieri în raport cu nevoile ivite într-o etapă sau alta a muncii. Preocupări meritorii pe această linie se fac vădite și în județele Iași, Prahova, Bacău, Ilfov, Timiș, Dolj, Arad și altele care au atras în activitatea de perfecționare a cadrelor specializate cu prestigiu din învățămîntul superior, cercetători în domeniul pedagogiei și psihologiei, organizînd cu sprijinul acestora pesimul metodic-științific. Continuuăm la un nivel superior preocupările în acest domeniu. Consiliul Național al Organizației Pionierilor a creat de curînd Centrul Național de perfecționare a cadrelor care muncesc cu pionieri. Numeroși vorbitori au apreciat în cuvîntul lor valoarea deosebită pe care o au pentru comandantii de unități cursurile teoretice și activitățile practice organizate în cadrul centrului.

Referatul și discuțiile au scos în evidență faptul că pentru îmbunătățirea muncii de perfecționare a cadrelor este necesar să se pună un accent mai mare pe cercetarea științifică, pe colaborarea cu Institutul de științe pedagogice cu cadrele de pedagogie și psihologie de la universități, de la institutele pedagogice, și de la liceele pedagogice, cu educatori, să se acorde mai mare atenție creării condițiilor necesare pentru reușita muncii comandantilor, să se evite supraîncălzirea lor cu sarcini.

În plenară au fost dezbătute și aspectele colaborării Organizației Pionierilor cu ceilalți factori educativi în primul rînd cu școala. A fost apreciată experiența pozitivă a Consiliului județean Cluj, care a reușit să realizeze o unitate de vedere cu inspectoratul școlar în toate domeniile importante ale activității educative. Inspectorii școlari sînt informați periodic asupra problemelor aflate în atenția Consiliului județean, iar Consiliul județean contribuie la rîndul său, la realizarea sarcinilor inspectoratului școlar. O conlucrare rodnică bazată pe informare și sprijinire reciprocă în munca de teren se constată și în județele Dolj, Timiș, Bărgăneț, în municipiul București, în județele Suceava, Iași, Prahova, Galați ș.a. Există însă și județe unde colaborarea cu inspectoratele școlare este sporadică, ineficientă și adesea limitată la desfășurarea unor acțiuni sau la sărbătorirea unor evenimente.

S-a subliniat că pe viitor consiliile județene ale Organizației Pionierilor trebuie să stabilească cu organele învățămîntului relații de lucru mai operative și mai eficiente, să asigure informarea reciprocă, conlucrarea activă și permanentă. S-a cerut de asemenea să fie îmbunătățită colaborarea cu organizațiile U.T.C., cu consiliile județene pentru educația fizică și sport, cu comitetele județene pentru cultură și artă, cu consiliile sindicale locale și ceilalți factori educativi.

Discuțiile s-au referit în continuare la bogatul plan de măsuri pe care Consiliul Național al Organizației Pionierilor l-a elaborat în cinstea sărbătorilor a 25 de ani de la eliberarea patriei, a 20 de ani de la crearea Organizației Pionierilor și a Zilei pionierilor. Printre aceste măsuri se numără, de exemplu, organizarea, cu colaborarea Ministerului Învățămîntului, a Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și a Unirii Artiștilor Plastici, a unei expoziții de desene, picturi, sculpturi și fotografii ale copiilor la care vor fi invitate să participe și organizațiile de pionieri din țările socialiste; va fi organizată, de asemenea, o foto-expoziție despre viața și activitățile pionierilor, se va realiza un film intitulat „Zile primăverii”. Vor avea loc numeroase spectacole, printre care un spectacol de gală la care își vor da concursul o parte din formațiile culturale pionieresti premiate la faza republicană a Festivalului cultural-artistic al pionierilor și școlariilor.

În încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tovarășul MIHAI GERE, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Trecînd în revistă succesele obținute de Organizația Pionierilor în domeniul educării școlariilor în spiritul patriotismului socialist, al dragostei și devotamentului față de popor, față de patrie, față de Partidul Comunist Român, al integrării lor în viața social-culturală a țării, al educării atitudinii înaintate față de muncă și învățatură, al lărgirii orizontului de cunoștințe al copiilor, al pregătirii lor pentru viață, vorbitorul a arătat că aceste succese au dovedit pe deplin caracterul profund viabil al formelor și principiilor de organizare a activității pionieresti stabilite de Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, care a spori rolul cadrelor didactice, al școlii în îndrumarea și conducerea muncii cu pionieri. Cei aproape 100.000 de comandanți de pionieri au răspuns cu devotament și pricepere la chemarea partidului, sprijinind Organizația Pionierilor în realizarea sarcinilor sale. A crescut, totodată, capacitatea consiliilor pionieresti de a desfășura în mod adecvat o largă și corespunzătoare muncă de educație în rîndurile pionierilor și școlariilor, s-a îmbunătățit substanțial colaborarea acestora cu ceilalți factori chemați să contribuie la educația tineretului școlar. Rolul principal în perfecționarea neîntreruptă a activității pionieresti

l-a avut, fără îndoială, conducerea nemijlocită a organizației de pionieri de către P.C.R., grija și atenția cu care organele și organizațiile de partid îndrumă și conduc consiliile pionieresti.

Aprecînd că în prezent se poate vorbi cu temelie despre un stil de muncă al consiliilor pionieresti, despre un proces de perfecționare al acestuia, aflat în plină desfășurare, tovarășul GERE s-a referit în continuare la cîteva probleme care vor trebui să constituie în perioada următoare obiectul unor preocupări stăruitoare ale Organizației Pionierilor. Criticînd faptul că în unele județe și unități de pionieri numărul școlariilor rămași în afara organizației este ridicat și arătînd că nu există motive obiective pentru o astfel de situație, vorbitorul a subliniat, printre cauzele care au determinat-o, subaprecierea acestei sarcini de către unele consilii județene și consilii pe școală, că și faptul că unele cadre didactice, care nu au înțeles suficient caracterul de masă al organizației, au rețineri în primirea copiilor în organizație. Este însă în interesul școlii, al cadrelor didactice și al părinților ca nivelul activității muncii de școală să devină pionier. Aceasta creează posibilitatea atragerii lor la activități organizate, dirijate de oameni competenți și, în același timp, sporește influența educativă asupra școlariilor, stimulează preocupările pentru învățatură și întărirea disciplinei și le formează o atitudine înaintată față de muncă, față de îndatoriri. În prezent au fost stabilite măsuri potrivite pentru creșterea numerică a organizației și toată atenția trebuie să se concentreze asupra înfăptuirii lor în mod corespunzător, popularizîndu-se mai larg experiența și metodele de muncă ale comandantilor care au reușit să rezolve această sarcină la nivelul școlii, făcîndu-se activități pionieresti interesante, în măsură să dezvolte în rîndul pionierilor atașamentul față de organizație. Pregătirea și primirea școlariilor în Organizația Pionierilor nu trebuie să fie un act administrativ, desfășurat pe campanii, ci să reprezinte o preocupare permanentă, cu un conținut educativ bogat, în forme adecvate vârstei copiilor.

Referîndu-se în continuare la educația patriotică a școlariilor, vorbitorul a subliniat că prin întregirea sa activitate politico-educativă Organizația Pionierilor trebuie să contribuie la formarea convingerilor și sentimentelor morale și patriotice, la dezvoltarea dragostei față de Partidul Comunist Român, față de realizările socialismului și perspectivele înfloritoare ale patriei, la formarea copiilor ca demni cetățeni ai societății noastre. Un aspect important al acestei preocupări este și trebuie să fie și în viitor formarea concepțiilor lor științifice despre lume și viață, lărgirea cunoștințelor despre fenomenele naturii și societății în direcția înțelegerii corecte a acestor fenomene. În același timp, trebuie să se acorde o atenție sporită educării ateiste a pionierilor și școlariilor. Consiliile pionieresti și comandantii sînt chemați să pună în valoare întreaga lor competență și măiestrie pedagogică pentru educarea pionierilor și școlariilor în spiritul concepției materialist-dialectice despre lume. O latură importantă pe linia întăririi muncii educative-politice a organizației este, de asemenea, educarea pionierilor în spiritul prieteniei și frăției dintre copiii români și cei aparținînd naționalităților conlocuitoare.

În fața consiliilor pionieresti — a arătat tovarășul GERE — stau în acest an evenimente importante: a 20-a aniversare a Organizației și a 25-a aniversare a eliberării patriei, care vor ocaziona ample acțiuni educative, menite să dezvolte dragostea și devotamentul copiilor față de partid, față de popor, față de patrie noastră socialistă. În perioada aceasta urmează să se desfășure și vacanța pionierilor și școlariilor, care trebuie să însemne un prilej de largă desfășurare a inițiativelor pionieresti, de organizare a unor activități variate, atractive, specifice vârstei și dorințelor copiilor.

Pentru a se asigura mersul ascendent și perfecționarea neîntreruptă a activității pionieresti trebuie să se acorde importanță necesară instruirii și pregătirii activiștilor și comandantilor. Începutul bun făcut cu perfecționarea comandantilor de unități în cadrul cursurilor inaugurate nu de mult la centrul național trebuie continuat și dezvoltat la nivelul județelor. Totodată, în munca cu pionieri trebuie promovată oameni cu temeinică pregătire profesională și politică, cu bogată experiență pedagogică, cu înalte însușiri morale, care să le confere prestigiu și autoritate. Trebuie să se înființeze în mod hotărît fluctuația de cadre, să se asigure stabilitatea și continuitatea lor în muncă.

Arătînd, în încheiere, că organizația județeană a muncii conștientă și orientată spre scopuri precise, ridicarea nivelului îndrumării și controlului, al perfecționării cadrelor, reprezintă direcții importante pentru munca de viitor, tovarășul Mihai GERE a subliniat că în stilul de muncă al consiliilor pionieresti trebuie să-și găsească o largă aplicare spiritul activității creatoare, îmbinarea conducerii colective cu răspunderea personală, spiritul ferm și creator. În felul acesta, împlinearea marilor aniversări ale anului 1969 și a Congresului al X-lea al P.C.R. va fi realizată la nivelul pe care partidul și poporul nostru îl asteaptă de la Organizația Pionierilor.

„Team-teaching“-ul — o soluție care câștigă teren

Printre curentele noi din domeniul pedagogic și didacticii, care au câștigat teren în ultimul deceniu și beneficiază de numeroși adepți în rândurile specialiștilor și ale educatorilor practicieni un loc deosebit îl ocupă „team-teaching“-ul — „pedagogia de grup“ sau „predarea în echipă“. În unele țări această formă de învățămînt a luat proporțiile unei adevărate mișcări pedagogice, răspîndindu-se cu rapiditate în învățămîntul elementar, mediu și superior, deși realizarea ei a necesitat reorganizarea sistemului de predare, și în primul rînd construirea de școli special amenajate în acest scop.

Trăsătura comună a diferitelor variante ale „pedagogiei de grup“ o constituie faptul că profesorii sînt incluși într-un colectiv de muncă pentru instruirea și educarea, prin eforturi comune, a unei grupe de elevi, ceea ce antrenează schimbări importante în structura personalului din școală. Profesorii afiliați unei grupe răspund în colectiv de realizarea procesului de instruire și educare din grupa respectivă (fîncoasese în comun planurile și programele de învățămînt, trasează de comun acord sarcinile individuale ale elevilor, se asistă reciproc la lecții, evaluează în colectiv rezultatele obținute, schimbă între ei informațiile referitoare la membrii grupei de care răspund în comun, poartă discuții în jurul constatărilor comune referitoare la procesul de învățămînt și la eficiența lui). Multe din aceste principii erau aplicate, sub diverse forme, și în sistemul tradițional de învățămînt, dar ele nu erau raportate numai la cîte un grup anumit de elevi, ci vizau școala în întregime.

Una dintre cele mai noi încercări de definire a noțiunii de pedagogie de grup („team teaching“), făcînd de profesorii Judson Shoptis și Henry Olds, promotorii și a acestui sistem pedagogic în S.U.A., sintetizează în modul următor caracteristicile sale: „Team teaching“-ul reprezintă un tip de organizare a procesului de instruire cuprinzînd cadre didactice și elevi așezați direct acestora,

în cadrul cărora doi sau mai mulți profesori răspund în comun de sarcini instructiv-educative, conlucrînd în procesul de instruire totală sau parțială a acelui grup de elevi sau studenți. Expresia de „tip de organizare a procesului de instruire“ se referă la aspectul organizatoric formal, în timp ce restul definiției arată că „team teaching“-ul se leagă în primul rînd de stabilirea unor noi raporturi între cadrele didactice și elevi.

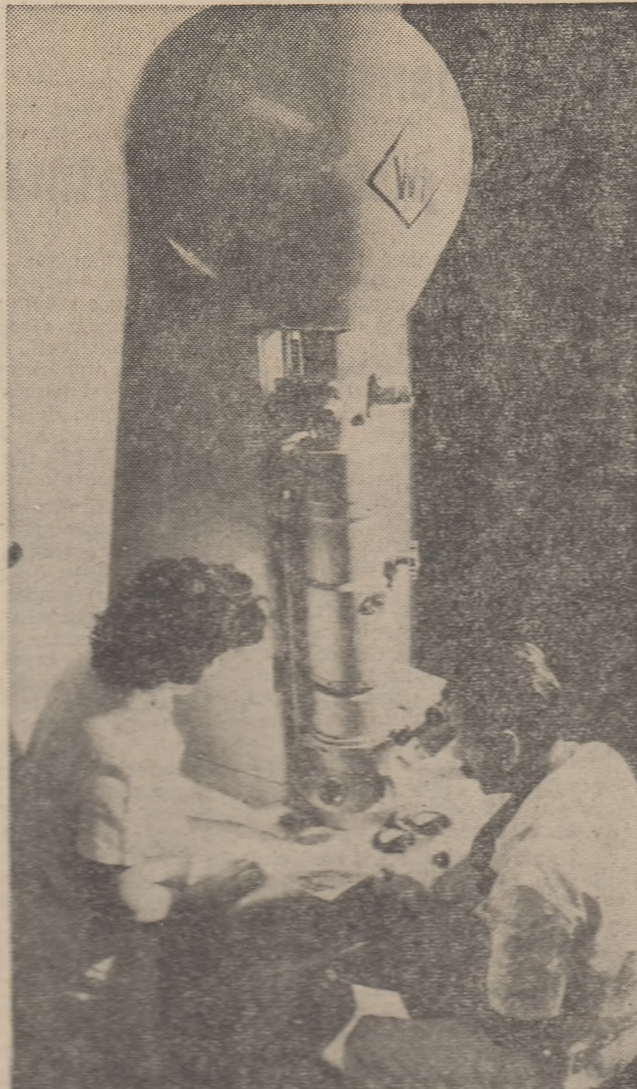
În învățămîntul elementar grupele sînt formate din profesori de discipline complementare: un specialist pentru limbă și literatură, unul pentru științele sociale și unul pentru matematică și științele naturii. În învățămîntul liceal, profesorii de la fiecare obiect pot predă numai anumite părți din obiectul respectiv, devenind de exemplu experți în gramatică, în literatură etc. O asemenea specializare ridică nivelul procesului de instruire și duce la o felseire mai eficientă a aptitudinilor și înclinațiilor pe care le au cadrele didactice.

Evidențiind virtuțile „pedagogiei de grup“, susținătorii acesteia atrag atenția că ea nu trebuie considerată ca un fenomen complet nou, izolat, fără nici o legătură cu alte mișcări educative din trecut și prezent, ci reprezintă rezultatul evoluției normale a teoriei și practicii pedagogice. El arată că organizarea procesului de instruire pe grupe de pre-

fesori și elevi poate aduce o contribuție însemnată la ridicarea calității învățămîntului, dar numai în măsura în care se ține seama de sarcinile de bază ale procesului de instruire. Astfel, pe lîna conținutului învățării ea trebuie să asigure însușirea noțiunilor teoretice, a terminologiei, a clasificărilor, ca și a aplicării practice în informațiilor primite. Pe lîna așa-numitelor sarcini de acțiune predarea în grup urmărește să formeze și să dezvolte deprinderi practice, gîndirea critică, gîndirea creatoare, aptitudinile și interesele.

Considerînd că „pedagogia de echipă“ oferă o soluție pentru numeroase probleme privind organizarea procesului de învățămînt în conformitate cu stadiul de evoluție al societății, că ține seama de progresele realizate în diferite domenii ale cunoașterii, de implicațiile lor asupra formării unei personalități cu mai armonioase, apreciînd ca deosebit de favorabile rezultatele obținute pînă în prezent în școlile care au adoptat acest sistem, o serie de specialiști au lansat ipoteza că sistemul organizării învățămîntului pe grupe de profesori și elevi va câștiga tot mai mult teren în cadrul unei organizări tehnologice a predării, ca o variantă școlară a organizării științifice a muncii.

M. AL. H.

Institutul de Infrazmicrobiologie — lucrări la microscopul electronic.

Un studiu asupra rolului și eficienței sancțiunilor

Un interesant studiu asupra rolului și eficienței sancțiunilor în procesul de învățămînt, ca și asupra caracterului acestora a fost întreprins de un colectiv de cercetători din R.P. Polonă. Pe baza discuțiilor purtate cu elevii, cu părinții acestora și cu profesorii diriginți, autorii studiului au stabilit o serie de factori care condiționează eficiența sancțiunilor aplicate în școală și acasă.

Printre acești factori ei subliniază înoseșii atitudinea celui pedepsit față de cel care pedepsește, precum și reacția emoțională a celui pedepsit față de pedepsă. Reacția respectivă este condiționată, așa cum afirmă autorii studiului, de acceptarea de către cel care pedepsește pedepsă a pedepsii în baza căreia a fost pedepsit. Cu cît atitudinea lui este mai negativă față de

acel care îl pedepsește — ceea ce, la fond, constituie un indiciu al negării principiilor pe baza cărora a fost pedepsit — cu atît sancțiunea, indiferent de natura ei, este mai puțin eficientă. Numai în cazurile în care cel pedepsit încercă un sentiment de rușine și acceptă pedepsă ca justă, aceasta își dovedește pe deplin eficacitatea. Concluziilor colectivelui

amintit, prof. Stanislaw Wlka, conchide că, pentru a spori eficiența oricărei sancțiuni, este necesar înlăunț de orice să fie stabilite condițiile psihologice în care aceasta este aplicată, să se desfășoare în mod clar relațiile interpersonală între cel care pedepsește și cel care aplică sancțiunea, astfel încît elevii pedepsii să înțeleagă că au primit o pedepsă o-biectivă și dreaptă.

FILME DIDACTICE

Continuăm, în rubrica de față, prezentarea listei de filme didactice începută în nr. 983 al „Gazetei învățămîntului“.

Lupta de la Călugăreni. (160 m. alb-negru. Scenariul și regia — Petre Sirin. Imaginea — Victor Popescu. Consultant științific — S. Ștefănescu, consilier — prof. Teodor Mucica). Acest film, care durează 6 minute, este gîndit astfel încît să poată fi folosit în cadrul lecțiilor despre Mihai Viteazul. Debutînd cu o foarte scurtă referire la înscăunarea lui Mihai Viteazul și luptele anterioare purtate de acest domnitor, filmul prezintă în continuare cu ajutorul stampelor, al tablourilor de inspirație istorică, al documentelor și al coloanei sonore momentul Călugărenilor, insistînd asupra unor probleme de tactică și asupra vitejiei ostășilor care au reușit să înfrîngă o armată de două ori mai mare. Pe lîngă valoarea sa de auxiliar științific al lecției, filmul se distinge și prin capacitatea sa de a emoționa pe elevi, prin valențele sale afective, datorate atît conținutului cit și plasticii imaginilor.

Celula vegetală. (300 m. alb-negru. Scenariul și regia — Paula Popescu-Doreanu. Imaginea — Ilie Cornea și Mircea Gheorghiu. Consultant științific — H. Chirilă. Îndrumător de specialitate — M. Vlăduț). Prezentînd celula ca unitate de bază a structurilor plantelor, precum și diversitatea formelor de celule, filmul dă informații cu privire la proprietățile fizico-chimice ale celulei vegetale, demonstrează, cu ajutorul unor experiențe de laborator, fenomenele de plasmoliză, precum și proprietățile soluției coloidale. Sînt de remarcă filmările realizate cu ajutorul preparatelor de laborator și al microscopului electronic.

Filmul poate fi utilizat după ce elevii au studiat teorie problemelor celulei vegetale, ca un mijloc de sintetizare și recapitulare a cunoștințelor.

Digestia. (300 m. color. Scenariul și regia — Ladislau Carda. Imaginea — Fr. Pataktalvi. Consultant științific — Valeria Ștefănescu. Îndrumător de specialitate — M. Vlăduț). Filmul urmărește să realizeze o privire de ansamblu asupra aparatului digestiv și a relațiilor dintre segmentele care îl compun. Este prezentată transformarea protidelor, lipidelor și glucidelor în substanțe simple asimilabile, insistîndu-se asupra proceselor de absorbție prin marcare substanțelor cu izotopi radioactivi. Pe lîngă informațiile strict științifice, filmul se oprește și asupra unor probleme de igienă alimentară. Valoarea lui este sporită și prin aceea că o bună parte dintre secvențe sînt filmate după principiul cineradiografiei.

IOANA POPESCU

„REVISTA DE PEDAGOGIE“

Numărul 3 (martie 1969) al „Revistei de pedagogie“ cuprinde, în rubrica STUDIUL ȘI CERCETĂRI, materialele „Educația comunistă a elevilor, datorită a întregului corp didactic“ de Dumitru Almaș, „Sensul real al modernizării învățămîntului“ de Miron Ionescu, „Contribuții la definirea conceptuală de auto-educație“ de Ioan Comănescu, „Utilizarea unui nou procedeu de repetare la geografie“, de O-felia Proca.

Rubrica PROBLEME ALE PRACTICII ȘCOLARE cuprinde articolele „Pentru o mai temeinică însușire a marxism-leninismului în liceu“, de Vasile I. Ștefănoiu, „Metodica asistențelor directorului la lecție“, de D. D. Voicu, „Unele probleme ale repetării la limba și literatura română în școala generală“, de Ion Verdeș și Alexandru Popescu-Mihăești, „Folosirea literaturii beletristice la lecțiile de istorie“, de Sebastian Manea, „Diagnostic și prognostic în orientarea școlară și profesională“, de Ion Holban, „Laboratorul de psihopedagogie școlară“ de Marius Gropposilă.

La rubrica GHIDUL CERCETĂTORULUI, Gheorghita Ficanu semnează materialul „Metoda observației în cercetarea pedagogică“, A. Farcaș și Gh. Neamtu publică, în rubrica ISTORIA ȘCOLII ȘI GÎNDIRII PEDAGOGICE, articolul „N. K. Krupskaja

și problemele educației comuniste“, iar Radu Vulpe articolele „Vasile Pirvan — pedagogul“. Rubrica OPINIILOR cuprinde materiale semnate de Nadia Niculescu („Efecte prin contrast ale influențelor educative“), Nicolae Radu („Învățarea clasică, programarea liniară și programarea structurală“) și Silvia Cernicnicu („Necesitatea formării cadrelor de pedagogi comparațiști“). Eugen Blideanu semnează, în rubrica PEDAGOGIE COMPARATĂ, articolul „Diversificarea învățămîntului secundar contemporan“. Tot aici se publică articolele „Orientări și tendințe actuale în structura învățămîntului obligatoriu pe plan mondial“, de Ion T. Radu și „Experimentarea scrierii oblice în R.P. Ungară“, de Istvaane Szepes.

„GAZETA MATEMATICĂ“

A apărut recent numărul 1/1969 al „Gazetei matematice“ — seria A, Semnalăm, în cuprins, articolele „Introducerea în logica propozițiilor (Echivalența)“, de Gr. Moisil, „Matematica — un mod de a privi viața“, de D. Kendal, „Discuție“, de C. Ottescu, „Asupra unor suprafețe riglate“, de E. Perjeriu, „Noțiunea algebrică de polinom peste mulțimea numerelor reale“, de M. Suter. Se publică de asemenea, date astronomice semnate de V. Daimaca.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA“ — IAȘI

ANUNȚA

scoaterea la concurs a următorului post didactic:

FACULTATEA DE CHIMIE

— Asistent la catedra de Tehnologie chimică generală, poziția XB19, disciplinele: Tehnologia proceselor industriale și chimie tehnologică.

Candidații la concurs vor depune la rectoratul Universității „Al. I. Cuza“ Iași, odată cu o cerere de înscriere, următoarele acte:

- copie legalizată de pe diploma de stat și anexă;
- lucrările științifice ale candidatului;
- certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția (întreprinderea) în care își are funcția de bază;
- memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
- autobiografie.

Termenul de depunere a actelor este de 15 zile de la data publicării acestui anunț.

Concursul va avea loc la Universitatea „Al. I. Cuza“ din Iași, Calea 23 August nr. 11, în termen de 2 luni de la publicarea acestui anunț.

Informații suplimentare privind condițiile de înscriere la concurs se pot obține de la secretariatul rectoratului Universității din Iași, telefon 1 27 18.

ANUNȚ

Absolvenții și absolvenții școlilor normale din Botoșani, promoția 1929 sînt invitați la împlinirea de 40 de ani de la absolvire, care va avea loc la Botoșani, în zilele de 5 și 6 iulie 1969. Înscrieri și relații la adresa: profesor Dumitru Harasim, Liceul „A. T. Laurian“ Botoșani.

Nu lăsați banii închiși în sticle și borcane

VALORIFICAȚI STICLELE ȘI BORCANELE GOALE LA MAGAZINELE ALIMENTARE, LA CENTRELE DE ACHIZIȚIE SAU LA ACHIZITORII CARE VĂ VIZITEAZĂ LA DOMICILIU

În laboratorul de cercetări al Universității din Timișoara: măsurători în raze X.

BIBLIOTECA

„Cercetarea pedagogică“

În Editura politică a apărut recent lucrarea „Cercetarea pedagogică. Aspecte metodologice“ de prof. dr. docent Stanciu Stoian, membru corespondent al Academiei. Situndu-se pe un loc aparte în cadrul complexei tematici a pedagogiei românești contemporane, această lucrare care continuă o bogată și îndelungă activitate științifică pedagogică, rod al unei a-dînci meditații privind fenomenul educativ și știința educației, se înscrie într-un domeniu nou al cercetării științifice pe plan mondial: acela al unei epistemologii și logici a științei.

Autorul întreprinde un cuprinzător și adînc studiu al aparatului metodologic

CERCETAREA PEDAGOGICĂ

al științei educației. Sînt analizate astfel, în orizontul epistemologic și logicii științei, noțiunea de metodă, cercetările fundamentale și aplicative în domeniul educației, pedagogia contemporană și cercetările in-

terdisciplinare, sistemul metodelor de cercetare în pedagogie, metoda observației, experiența școlii și cadrelor didactice, metoda experimentală, metoda statistică, metoda istorică, cibernetică, dimensiunea sociologică a pedagogiei ș.a.

Lucrarea se bazează pe o largă și aprofundată documentare privind cercetările întreprinse pe plan mondial și național în acest extrem de dificil domeniu și afirmă un punct de vedere propriu, axat pe analiza complexă a fenomenului educativ ca obiect specific al pedagogiei și pe studiul multilateral al aparatului logic-metodologic de cercetare științifică a pedagogiei ca știință de sine stătătoare a educației. Ea constituie, prin aceasta, o contribuție valoroasă la fundamentarea pedagogiei ca știință și se înscrie pe

linia activității creatoare a reprezentanților de seamă ai gîndirii pedagogice din patria noastră.

ION ORGHIDAN

„Tineretului despre progresul științific și tehnic contemporan“

Volumul cu acest titlu, apărut în Editura politică, face parte din seria de lucrări care urmărește să sprijine masele largi de tineri în vederea îmbogățirii cunoștințelor lor științifice și tehnice. În cadrul lui sînt înmănușiate, într-o formă larg accesibilă, materiale despre cele mai noi descoperiri științifice

și tehnice contemporane și despre modul cum pot fi ele aplicate în practică. Volumul mai cuprinde o suită de biografii ale unor mari oameni de știință români și străini și un mic dicționar de termeni tehnici și științifici.

